

EUROPEAN CONFERENCE

Conference Proceedings

**XVIII International Science Conference
«Theories of world science and
technology implementation»**

**May 08 - 10, 2023
Osaka, Japan**

THEORIES OF WORLD SCIENCE AND TECHNOLOGY IMPLEMENTATION

Abstracts of XVIII International Scientific and Practical Conference

Osaka, Japan

(May 08 – 10, 2023)

UDC 01.1

ISBN – 9-789-40368-890-9

The XVIII International Scientific and Practical Conference «Theories of world science and technology implementation», May 08 – 10, Osaka, Japan. 263 p.

Text Copyright © 2023 by the European Conference (<https://eu-conf.com/>).

Illustrations © 2023 by the European Conference.

Cover design: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© Cover art: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted, in any form or by any means, or stored in a data base or retrieval system, without the prior written permission of the publisher. The content and reliability of the articles are the responsibility of the authors. When using and borrowing materials reference to the publication is required. Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighboring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

The recommended citation for this publication is: Vidmachenko A.P. Volcanoes of Mars. Abstracts of XVIII International Scientific and Practical Conference. Osaka, Japan. Pp. 13-19.

URL: <https://eu-conf.com/events/theories-of-world-science-and-technology-implementation/>

30.	Димчуков В.М., Литвиненко В.Є. ДОГОВІР ФОРФЕЙТИНГУ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ	136
31.	Карпунцов В.В., Вереша Р.В. РЕЦЕПЦІЯ ПРАВА В УМОВАХ ПОГЛИБЛЕННЯ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ	139
MANAGEMENT, MARKETING		
32.	Tymoshenko D. MUTUAL ASSISTANCE AS IMPORTANT PREREQUISITE FOR IMPLEMENTING EFFECTIVE LEADERSHIP IN THE ORGANIZATIONAL CULTURE	143
33.	Вуйченко М.А. ОБҐРУНТУВАННЯ ТЕОРЕТИЧНИХ ЗАСАД АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ВІЙНИ	148
MEDICINE		
34.	Браткова Л.Б., Радченко А.І. ПСИХОСОМАТИЧНИЙ ПРОФІЛЬ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ДІТЕЙ	151
35.	Валентьєва А.В., Голозубова О.В. МІЄЛОМНА ХВОРОБА	154
36.	Попадюк М.В., Дідковський О.П. СУЧАСНІ АСПЕКТИ ЗДОРОВ'Я, ФІТНЕСУ, РЕКРЕАЦІЇ ТА РЕАБІЛІТАЦІЇ РІЗНИХ ГРУП НАСЕЛЕННЯ	156
PEDAGOGY		
37.	Shumskyi O., Tilna Y. TO THE ISSUE OF UNIVERSITY STUDENTS' LEARNING MOTIVATION	162
38.	Нагорна Г.О. ЦІННІСНО-МЕТОДОЛОГІЧНА СТРАТЕГІЯ МУЗИЧНО-ТЕОРЕТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ЯК УМОВА ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО МИСЛЕННЯ МУЗИКАНТА	164

ОБҐРУНТУВАННЯ ТЕОРЕТИЧНИХ ЗАСАД АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ВІЙНИ

Вуйченко Марина Анатоліївна

докт. екон. наук, професор, доцент кафедри менеджменту
«Уманській національній університет садівництва», Україна

Останні роки тяжко позначились на економіці нашої країни. Ще не оговтавшись від значних втрат, спричинених світовою епідемією COVID 19, Україна потрапила у ще більш складні умови війни. Підприємства, що в сучасних надважких обставинах лишилися на ринку України виявляють незрівняний приклад стійкості та незламності. Тому, на нашу думку, на сьогоднішній час важливим питанням є розробка теоретичних та практичних рекомендацій щодо управління діяльністю підприємств в умовах кризи.

Поняття "криза" – одне з найскладніших, яке має багато змістових відтінків інтерпретацій та сутнісних характеристик. Цей термін походить від грецького *Crysis* – різкий перелом, тяжкий перехідний стан, крайня точка падіння, гостра нестача, невідповідність [1]. Коротков Е. вважає, що «антикризове управління» – це управління, яке ґрунтується на передбаченні загрози кризи, аналізі її ознак заходів щодо зниження негативних наслідків і використання її чинників для подальшого розвитку. Незважаючи на широке застосування в економічній теорії та практиці терміну «антикризове управління», тлумачення його сутності неоднозначне. Так, деякі науковці пропонують відокремлювати поняття «антикризове регулювання» та «антикризове управління».

Термін «антикризове регулювання» визначається як макроекономічна категорія, що охоплює заходи організаційно-економічного і нормативно-правового впливу з боку держави, спрямовані на захист суб'єктів господарювання від кризових ситуацій, запобігання банкрутству або ліквідацію у випадках недоцільності їх подальшого функціонування. Основні напрями антикризового регулювання економіки мають розроблятися і затверджуватися вищими органами управління країною, втілюватися в життя спеціально створеним органом – Управлінням або Агентством з банкрутства.

У найзагальнішому вигляді під антикризовим управлінням варто розглядати таке управління, яке буде запобігати або пом'якшувати кризові ситуації. Щодо такого тлумачення суті антикризового управління запропоновано диференціювати такі підвиди:

- передкризове управління, яке здійснюють для своєчасного виявлення та вирішення проблем (прийняття рішень) для запобігання кризи;
- управління в умовах кризи, який визначає стабілізацію нестійких станів і збереження керованої системи;
- управління процесами виходу з кризи, яке здійснюють для мінімізації втрат і втрачених можливостей під час виведення з кризи [2].

Антикризове управління також можна розглядати як сукупність форм і засобів реалізації антикризових процедур, які стосовно до конкретної організації - боржника відбивають економічні відносини, що складаються при її оздоровленні або ліквідації.

Досить послідовно й повно поняття «антикризове управління» розкрито в монографії Л.О. Лігоненко [3], яка вважає, що більш коректно під антикризовим управлінням розуміти постійно діючий процес виявлення ознак кризових явищ і реалізацію генерального плану недопущення поширення цих явищ і стагнації розвитку суб'єкта господарювання протягом усього періоду його функціонування. У процесі антикризового управління може передбачатися розробка і реалізація окремих політик або тактик для вирішення окремих завдань протидії кризі на окремих етапах роботи. Тобто, антикризове управління являє собою спеціальне, постійно організоване управління, націлене на найбільш оперативне виявлення ознак кризового стану та створення відповідних передумов для його своєчасного подолання з метою забезпечення відновлення життєздатності суб'єкта господарювання, недопущення виникнення ситуації його банкрутства.

Такі вчені, як А.І. Пушкарь, А.М. Тридід і А.Л. Колос, які підкреслюють, що антикризове управління має стратегічний характер і полягає в оперативному реагуванні на прояви кризотвірних факторів, які свідчать про негативні тенденції, що намітилися, шляхом своєчасної розробки і реалізації актуальних антикризових програм. Антикризове управління має бути спрямоване як на виживання та розвиток суб'єкта господарювання в довгостроковому аспекті, так і на подолання кризи, що вже розпочалася.

Подібну точку зору має український учений проф. І.О. Бланк. Згідно з даною точкою зору, політика антикризового фінансового управління є частиною загальної фінансової стратегії організації і полягає в розробці системи засобів попередньої діагностики загрози банкрутства і задіяні механізмів фінансового оздоровлення організації, що забезпечують її вихід з кризового стану. Перевагою такого підходу є чіткість визначення змістовних ознак, логічність побудови основних етапів роботи, визначення зв'язків між результатами і змістом роботи на кожному етапі управлінського процесу.

На рівні менеджменту організації, на нашу думку, антикризове управління в сучасних умовах повинно включати:

- розробку стратегій, що дозволяють досягати конкурентних переваг на ринку з урахуванням ризиків (такі стратегії в першу чергу повинні орієнтуватися на клієнта);
- формування антикризової команди менеджерів і реалізація програми по виходу з кризи;
- проведення заходів, направлених на залучення фінансових ресурсів в організацію і реструктуризація кредиторської заборгованості;
- своєчасне рішення конфліктів і вибір оптимальної кадрової політики;
- створення системи прогнозування та попередження кризових явищ.

Комплексне поєднання вищезазначених чинників дасть змогу підприємствам

нашої країни не лише повернутися до довоєнного рівня свого розвитку, а й досягнути набагато більших успіхів.

Список літератури:

1. Лігоненко Л.О. (2005). Антикризове управління підприємством. 125 с.
2. Штангрет А.М. (2008). Антикризове управління підприємством. 64-65.
3. Лігоненко Л.О. (2001). Антикризове управління підприємством: теоретико-методологічні засади та практичний інструментарій. 580 с.